

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **D. H.,** zastoupeného Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem se sídlem Příkop 6, Brno, proti žalované: **Policie České republiky**, **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 3. 2010, čj. CPR-10791-2/ČJ-2009-9CPR-V227, o kasačních stížnostech žalobce a žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2011, čj. 3 A 22/2010 - 45,

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2011, čj. 3 A 22/2010 - 45, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.

1. Rozhodnutím ze dne 10. 3. 2010, čj. CPR-10791-2/ČJ-2009-9CPR-V227, žalovaná zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie České Budějovice, Inspektorátu cizinecké policie Jindřichův Hradec (nyní Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, Odbor cizinecké policie) ze dne 27. 5. 2009, čj. CPCB-8590-55/ČJ-2008-63KP, kterým bylo podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), žalobci uloženo správní vyhoštění. Tímto rozhodnutím bylo současně stanoveno, že po dobu jednoho roku nelze žalobci umožnit vstup na území České republiky, a že tato doba je shodná s dobou vykonatelnosti rozhodnutí.

II.

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalované žalobou u Městského soudu v Praze. Městský soud rozsudkem ze dne 2. 3. 2011, čj. 3 A 22/2010 - 45, zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení v rozsahu, jímž bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ve vztahu k výroku „(t)ato doba je shodná s

dobou vykonatelnosti rozhodnutí“ (výrok I. rozsudku). Výrokem II. rozsudku městský soud žalobu ve zbývající části zamítl a výrokem III. stanovil žalované povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

III. 1

3. Žalobce brojil proti rozsudku městského soudu v rozsahu výroků II. a III. kasační stížností z důvodů, které podřadil § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s.

III. 2

4. Žalovaná brojila proti rozsudku městského soudu v rozsahu výroku I. kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

IV. 1

5. Žalovaná se ke kasační stížnosti žalobce nevyjádřila.

IV. 2

6. Žalobce navrhl zamítnutí kasační stížnosti žalované.

V. 1

7. Žalovaná současně s podáním kasační stížnosti požádala o přiznání odkladného účinku ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. za použití § 107 s. ř. s. Zdejší soud návrh žalované usnesením ze dne 29. 6. 2011, čj. 8 As 47/2011 - 92, zamítl.

V. 2

8. V posuzované věci dospěl Nejvyšší správní soud ještě před přezkumem rozsudku městského soudu v mezích stížních námitek k závěru, že je tento rozsudek nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Zároveň byl Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 3 s. ř. s. povinen k této vadě přihlédnout, přestože ji žalobce ani žalovaná v kasačních stížnostech nenamítli.

9. Nejvyšší správní soud ze spisového materiálu předloženého městským soudem zjistil, že přiložený správní spis se nevztahuje k řízení, které je předmětem tohoto soudního přezkumu, neboť se netýká osoby žalobce. Zdejší soud přitom z obsahu soudního spisu ověřil, že městský soud pracoval s tímto správním spisem již od počátku řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované a k jeho záměně nemohlo dojít až po vydání rozhodnutí ve věci samé v rámci řízení o kasační stížnosti. Tato skutečnost ostatně plyne i z odůvodnění napadeného rozsudku (nesprávné označení prvostupňového správního rozhodnutí, zjevně vycházející z údajů uvedených v chybně založeném správním spisu; označení osoby T. D. na str. 4 rozsudku). Závěry městského soudu tak nemají oporu ve správním spisu.

10. Zdejší soud přitom ustáleně judikuje, že rozsudek, v němž výtky soudu vůči správnímu orgánu nemají oporu ve správním spisu, je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů (srov. rozsudek ze dne 19. 5. 2009, čj. 1 Azs 20/2009 - 68, www.nssoud.cz).

11. Nejvyšší správní soud proto shledal napadený rozsudek městského soudu nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Z tohoto důvodu nemohl posoudit ani důvodnost jednotlivých stížních námitek uplatněných žalobcem a žalovanou.

12. *Obiter dictum* Nejvyšší správní soud podotýká, že jedna ze stěžejních právních otázek, na nichž bylo založeno rozhodnutí městského soudu, byla usnesením zdejšího soudu ze dne 2. 2. 2011, čj. 1 As 106/2010 - 74, předložena k posouzení rozšířenému senátu. Městský soud by tedy měl zvážit další procesní postup ve věci i s ohledem na ustanovení § 48 odst. 2 písm. f) s. ř. s.

13. Nejvyšší správní soud shledal rozsudek městského soudu nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, proto jej zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V něm městský soud rozhodne vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). V novém rozhodnutí městský soud rozhodne také o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. srpna 2011

JUDr. Jan Passer
předseda senátu